

1. Kla - ním se ti vrou - cně, skry - tý Bo - že náš, jenž tu ve svá - to - sti se - be u - kry - váš.

To - bě srd - cem svým se zce - la pod - dá - vám,

před te - bou svou sla - bost, Bo - že, vy - zná - vám. A - men.

2. Zrakem, hmatem, chutí tebe nevnímám
 a jen sluchem svým tě jistě poznávám.
 Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán,
 v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své,
 zde je také skryto člověčenství tvé.
 V obojí však věřím celým srdcem svým,
 o milost tě prosím s lotrem kajícím.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám;
 že jsi Pán a Bůh můj, vroucně vyznávám.
 Rač mé chabé víře větší sílu dát,
 více v tebe doufat, víc tě milovat.

5. Plode smrti Páně, Chlebe života,
 v němž se lidem dává Boží dobrota,
 dej mé duši stále jenom z tebe žít,
 v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
 krví svou nás hříšné z hříchů očisťuj,
 vždyť jediná krůpěj její stačila,
 aby všeho světa viny obmyla.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
 srdci toužícímu touhu vyplnit,
 abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
 v nebesích tě jednou spatřil tvář v tvář.
 Amen.